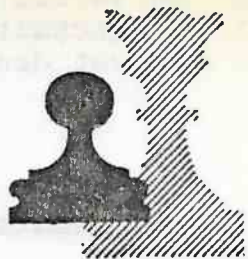

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

47. årgang nr 3

Marts 1990

Indbydelse til Vestvoldholdturnering i hurtigskak!

I år er det Vanløses tur til at arrangere denne traditionsrige turnering, som vi hvert år (med nogle enkelte pauser) afholder sammen med vore vestvoldvenner fra skakklubberne Albertslund, Glostrup og Rødovre!

Turneringen afvikles over to aftener, henholdsvis onsdag den 28. marts og torsdag den 5. april med start kl. 18.45. begge aftener!

Det at vi arrangerer turneringen, betyder at vi får brug for rigtig mange deltagende medlemmer, enten som deltagere i selve spillet eller/og til at sørge for opstilling og oprydning af borde og brikker, salg af drikkevarer, kaffe og brød samt turneringsledelse!

Derfor vil I i den kommende tid blive pint og plaget af bestyrelsen, således at vi ikke kommer til at trække læsset alene! Som det fremgår af programmet er klubben lukket den 28. marts, hvorfor der ikke er nogen undskyldning for ikke at melde sig under fanerne. Turneringen foregår i lighed med sidste år i Rødovre (lige på grænsen til Vanløse) på Rødovregård, som ligger på hjørnet af Kirkesvinget og Annexgårdsvej, 2610 Rødovre (kortskitse kan fås undertegnede).

Turneringen spilles over 6 runder (3 runder pr. aften) med 30 minutters betænkningstid til hver spiller pr. parti. Der stilles med 4 mand (m/k) pr. hold, som inddeles i præmiegrupper afhængig af holdenes styrke. Det er tilladt at benytte 2 reserver pr. hold. (forts. s. 2)

Da vi til overflod er regerende mestre, bedes alle interesserede snarest melde sig under fanerne og senest den 21. marts!

P.b.v.
Benny

Holdafslutningsarrangement 21. marts kl. 24 !!

Holdafslutningsarrangementet i 1989 blev en så stor succes, at vi på utallige opfordringer også vil markere afslutningen på holdturneringen 1989-90. Holdturneringslederen har påny haft en heldig hånd ved planlægningen af turneringen, så alle 3 hold slutter af onsdag den 21. marts 1990. 2. holdet er ganske vist på udebane, men starter tidligere således, at de også kan nå frem til starttidspunktet, som er kl. 24!

I lighed med sidste sæson er deltagelsen GRATIS. Et udpluk fra menuen fortæller om følgende herligheder:

Sild
Røget ål
Laks
Rejer
Ost
Snaps

samt øl/vand ad libitum for egen regning!

Vi er ikke i tvivl om, at alle som deltog i sidste sæson påny vil være med, men vi håber, at endnu flere vil være med til at fejre vore holds (forhåbentlig) store succes!

Tilmelding bedes givet senest den 14. marts 1989 til enten din holdleder eller til kassereren eller på opslagstavlen.

Og husk alle er velkomne, også de som ikke af den ene eller anden årsag ikke har deltaget på holdene!

P.b.v.
Benny

I DEN GODE GAMLE STIL

Holdturneringens 3die runde bragte førsteholdet tilbage på banen mod turneringens førende hold, AS04 III. D.v.s. de førte sammen med os, så der er grænser for, hvor gode de måtte have været...

Dette for en enkelt gangs skyld ikke sagt for at være fræk; styrken i mesterrækken synes mærkbart øget, siden vi var der sidst. Dårlige hold findes ikke mere.

Eivind Einersen	Niels Rasmussen	1/2 - 1/2
Søren Boeck Petersen	Casper Olsen (R?)	1 - 0
Gunnar West Hansen	Henrik Andersson	1 - 0
Hans Nielsen	Henrik Andersen	1/2 - 1/2
Benny Petersen	Niels Chr. Jensen	1/2 - 1/2
Lars M. Pedersen	Anders Andersen (!)	1/2 - 1/2
Steen Schousboe (R)	Claus Christensen	1/2 - 1/2
Ole Delfter (R)	Eigil Johansen (R)	1 - 0

Lad os starte bagfra med den kendte stenumseksperter Miki; han havde tydeligvis ikke draget nogen lære af hændelserne i Berlin, Johansen for den sags skyld heller ikke. Han dyrkede symmetrien, men uheldigvis også temaet "ultradårlig løber mod formidabel springer". Det ser så ubesværet ud, når vor vildmand kommer tromlende: Vi andre kunne lære noget der!

Delfter er jo desværre og kun reserve, som min medredaktør. Der ligesom undertegnede har unødigt svært ved det lille spil. Her for hans mand tidligt vild i teorien og ofrede ukorrekt en offi. Helt hen til 4 træk før fredsslutningen havde Steen klar overvågning, en lille fingerfejl og så - kun remis. (Det kunne have været mig).

Næste i rækken efter O.D. var ellers West, som derved skabte en herlig 2-Oføring og dermed ro. Han var - forståeligt - ikke helt tilfreds efter åbningen; hvid forvaltede dog sit pund på en lidet optimal facon. Så kom det giftige og for ham uhyggeligt særegne op i West: Han vandt en central bonde og i lyntempo derefter partiet. Ingen i VS gør ham den slags efter.

Og så var det utroligt nok min ringheds tur til endnu en ufortjent halv pind på tavlen. Jeg havde ellers spillet meget lange partier. Efter at have tilført min modstander på sigt afgørende positionelle svækkelser (jo!) tabte jeg elegant 3 bønder i rap. Heraf et par centrale. Det skulle vise

sig, at han havde været bedre tjent med at nøjes med den ene: Grådighed er en grim ting. Muligvis stod jeg i slutstillingen til gevinst; men jeg troede ikke meget på mig selv og havde heller ikke megen tid.

Lad os tage den sidste gevinst, ved Søren. Som jeg forventer, at han kan spille. En lille positionel fordel i åbningen medførende usikkerhed i modstanderens rækker, civiliseret terrorisme. Så ryger der nemt en bonde. Resten var barnemad og kattens leg med musen. Vi ser frem til flere Sørengevinster i den stil fremover, en stil jeg ofte har plæderet for, givende ro i vore egne rækker.

Lars spillede et svært parti med en relativt svært læselig partiliste(!)... Men jeg skulle tage meget fejl, om han ikke kunne have spillet den gedigne strøgvariant 31. Sxh6,Kxh6 32. Dxf7,- med en pæn mattrussel på g4. I så fald var vi både heldige og uheldige med slutningen, hvor Lars tabte lidt materiale. En salomonisk løsning. Lars spiller bedre på holdet, end han nogensinde før har gjort.

Eivind havde et uhyre svært parti mod en særdeles hittepåsom mand. Åbningen var ikke tidligere set nord for alperne. Så meget desto mere taler det til teorihunden Eivinds ros, at han holdt tungen lige i munden. Netop balanceevne var påkrævet her, i en stillingstype vi tidligere har set Eivind overstyre i ungdommeligt overmod, i ensporet jagt på gevinsten. Nu rolig. Den modne mester.

Det lykkedes Benny at tabe en bondemand allerede i træk 8. Kan jeg slå den? - Men så moralen, hvor enhver holdspiller gerne må læse med: Benny kæmpede roligt videre, stoisk afventende de feltsvækkelser man giver som den gevinstsøgende. Og dog var den nok ikke gået, hvis modstanderen havde undladt en helt unødvendig svækkelse af sin kongestilling. Så kunne Benny oven i købet tillade sig at give en kvalitet.

Nemlig, kvalitet, det er der over Bennys spil p.t. Vi håber, det varer ved.

5½-2½. Måske den alligevel går? Som helhed betragtet var der fremgang, selv med to reserver. Og nu er vi også kommet på aktier. Incitamentet må være der!

HN

U D E M O D H V I D O V R E I

Her var endelig noget at glædes over i forstadskommunen blandt alle forstadskommuner - den mest røvkedelige, Hvidovre, her var øl. Kolde øl, og så var det Tuborg. Jeg tøver ej med at udbryde: Fremragende!

Det sekteriske, det til det religiøst grænsende vanvid eksisterer altså ikke der på lag mere. Tillykke! Selvom Højgaard - uden slips med skakmotiv, ja helt uden slips(!) - så mere bekymret ud end nogensinde før.

Børge Nielsen	Eivind Einersen	1 - 0
Poul Elgaard	Søren B. Petersen	0 - 1
Arne Larsen	Gunnar West Hansen	0 - 1
Flemming Bruhn	Hans Nielsen	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
Knud Højgaard	Benny Petersen	0 - 1
Jan M. Schrøder (R)	Morten Hansen	0 - 1
Lars B. Larsen	Lars Pedersen	1 - 0
Benny B. Bengtson (R)	Steen Schousboe (R)	0 - 1

Spilleløst er VS I på slingrekurs. Resultatet $5\frac{1}{2} - 2\frac{1}{2}$ lyver; det kneb med de overbevisende præstationer, også selvom det ikke så tydeligt skulle fremgå af det efterfølgende referat. Spørg blot West, vort meget nøgterne trediebræt.

Først var Lars færdig. Og med færdig menes færdig. Med at se godt ud... Med hovedet under armen, en gang strøgskak. Imponerende så det ud, det må vel være teori, tænkte jeg. Først en officer, så et helt tårn ofret, jo jo. Der skal være plads til den slags, også mod en Kasketkarl (solen skinner aldrig i Hvidovre, det regner...). Og Lars har ellers spillet godt og fornuftigt.

West er determineret; han tror stadig på holdet, mest selvfølgelig på sig selv. Det har han grund til. Mod en modstander om hvem jeg mener tidligere at have bekendtgjort, at han ikke kan spille skak. Det står jeg ved. West i den elegante omend noget pågående og hårdtslående stil.

Steen var med som pragmatisk reserve. Modstanderen kom en god halv time for sent (eller også var det en Hvidovre fandt frem, da den originale ikke kom?) og troede vel, at han kunne bytte det hele af til en remis. Han kendte tydeligvis ikke min medredaktørs evner udi det strategiske. Stille og roligt pressede han den lidt nussede hvidovremand ned på baglinjen og satte ham mat. (Opg. trækker før). Se det var hold-

skak i den reneste form.

Benny på sin side fik den ærefulde fornøjelse af Højgaard, som sandelig ikke er nusset som person. Det er mere brikkerne han nusser rundt med. Benny overspillede ham på D-fløjen. Desværre gik den sidste del af partiet tabt for mit blik, så jeg kan ikke bevidne, om det var overbevisende hele vejen igennem. Den rigtige holdskakstil dog også her. Roligt og solidt.

Søren kom lidt i vanskeligheder mod Poul E., som i modsætning til flertallet der også er kreativ ved brættet. Heller ikke her nåede jeg, idet kopier af partilisterne ikke findes, at bedømme de kritiske situationer. Søren var næppe helt tilfreds; han kan spille bedre. Og der ændres intet ved, at fransk i forskellige afskygninger stadig er en fortræffelig åbning.

Eivind er, efter hvad jeg kan forstå, hårdt hængt op med studier og arbejde; hans præstation her var i bedste fald ukoncentreret. Hvidovres l.bræt er en huggeblok, bundsolid. Alene derfor var det dristigt at påtage sig en isoleret centrumsbonde mod ham. Da Eivind ydermere bragte sine tårne i positioner, hvor de var parate til at modtage ein Schchprringergabel (citater Harald Enevoldsen), tænkte jeg: - Han må have noget afgørende i ærmet!... Det havde han ikke.

Jeg er vistnok stærkere end min meget fredelige modstander (hurtigt remistilbud). Det beviser intet. I den udvidede afbytningsvar. af fransk - den uden f-bønder(!) kom vi begge til at stå skidt. Han forsvarede sig senere godt og fejlfrit mod mit halvhjertede angreb og lavede yderligere den krølle i tidnøden at undlade noteringen af et træk, så jeg forhastet udførte nr. 33. Sikkerhed frem for alt. Da han tilbød remis, stod han bedst. Og for de vantro: Mine 4 remisser i rap er endnu ikke personlig rekord.

Morten. Aftenens helt! - Som efterlyst i tidligere referater lykkedes det denne gang Morten at bringe stillingen i ubalance, til dels fremskyndet af hans distingverede modstanders iver for at vinde i et storstilet angreb med bondestorm og hele pivetøjet. I de sidste hektiske minutter beviste Morten med stoisk ro og brikføring, at han er klubbens mest koldblodige spiller, mens Morville med uret tikkende, i desperat søgen efter en vindende fortsættelse, krakelerede komplet.

Det var den opmuntrende afslutning på en ellers lidet opmuntrende holdindsats. - Med tak til Riffer og Højgaard

HN

H O L D K A M P R E F E R A T

Den første holdkamp i året 1990 blev for III-holdets vedkommende et stort nederlag ude mod Brønshøj Skakklub den 16. januar, og der er ingen anden forklaring hertil, end at modstanderen ved næsten alle otte brætter var bedre. Allerede tidligt i midtspillet var vi i defensiven flere steder. I vor opstilling manglede af det ordinære hold kun Clausen-Frederiksen ved 3^{die} brædt. Som reserve spillede Suadicani ved 8de vrædt, og de førstnævnte var rykket en plads op, men dette kan efter min opfattelse ikke have haft stor betydning. Suadicani tabte ganske vist, men i en ret lige kamp, hvor hans manglende erfaring må tilskrives skylden. Han er efter eget udsagn 1ste sæsons klubspiller og tildels selvært. Med tiden vil han blive en farlig modstander for mange, ikke blot ved 8de brædt. Min modstander ved 7de brædt mødte sent, og jeg havde god lejlighed til at følge åbningsstadierne i alle partier. For at begynde med det enkle: Helge Jørgensen ved 6te brædt valgte at afslå Hvids D-Gambit med 2. - Sf6, og dette må siges at være det dårligste af de træk, der er til rådighed. Når Hvid har byttet på d5, kan han udvikle sig med tempogevinst, og Sort får absolut intet spil. Lidt fik Helge J. dog, nemlig et tryk i f-linien, fordi hans egne bønder på den fløj blev splittet ad, men ved en smart binding vandt Hvid en officer og partiet. Også ved denne holdkamp sås et parti, hvor Sort havde valgt Fransk Forsvar. Det var Jesper Holms modstander ved 3^{die} brædt. Personligt ynder jeg dette spil både som Sort og som Hvid, men jeg ville aldrig som Holm spille 3.e4-e5. Sandsynligheden må vel tale for, at dette er dårligt, for hvornår ville ellers nogen forsvare sig "Fransk"? følgerne bliver nu, at Sorts e-bonde går til c5, springeren til c6 og dronningen til b6. Hvid risikerer ved usikkert spil bondetab i centrum og angreb mod "testamentebonden". At ignorere dette sidste og at lade Sort slå Bb2 hvis han tør, må være bedre end det, som Holm gjorde; at prøve at forsvare den. I partiet fulgte en forbitret kamp på a- og b-linierne, og den vandt Sort. Tilsidst var der intet tilbage af de engang så stolte hvide bønder på d4 og e5.

Holms sidemand ved 4de brædt, Martin Rendlev, /fik en modstander, der åbnede med "Spansk". Rendlev forsvarede sig med det gammeldags "Steinitz-Forsvar", som er godt nok, hvis man kender følgerne af, at Hvid bytter på e6 . I stedet for at udnytte sin dobbeltbonde og at bevare sin D-løber, lod han denne gøre et udfald til g⁴, hvor den forblev virkningsløs og gik tabt. Der opstod imidlertid en interessant stilling, hvor Sort med tårn+sørfeltet løber mod tårn+to springere fik j₂get den ene springer ud på a-linien, hvor den stod passiv. Da Sort nu førte sin konge nærmere centrum, blev den årsag til tvungen afbytning af tårnene, og alt var tabt. Alle sorte bønder stod ligesom løberen på sorte felter, og alle hvide bønder stod på hvide felter. Resultat: De to springere kunne gå hvorhen de ville, og det gjorde de. Hvordan Henrik Pedersen tabte (5te brædt), fik jeg ikke set, fordi min egen modstander (7de brædt) overraskede mig med trussel om kvalitetsgevinst. Med taktiske manøvrer gav jeg ham kvaliteten frivilligt, og - måske lidt forbløffet - gjorde han nu svage træk. Endda en reel gevinst overså han, og et godt stykke vej forbi de 32 træk og med beskedent tidsforbrug for begge, foreslog jeg Remis. Det blev modtaget. Det var en fattig trøst at stå som holdets eneste pointstager, blandt flere tabere og nogle uden håb. Endelig kom Bo Blangstrups sikre gevinst i et indviklet parti ved 1ste brædt. Mere end disse 1½ points fik vi ikke. Erling Madsen havde som den sidste (2^{det} brædt) endnu en chance. Han havde en overgang været 2 bønder bagud (5 mod 7), men det udjævnedes, og han havde kunnet vinde endnu een og tilmed bringe hvid konge i største fare. Han undlod dette efter lang tøven og gav som forklaring bagefter, at han frygtede Hvids fribonde på b6. Alle vi, der er bagkloge, kan pege på, at det var Erling Madsens tøven, der gjorde den fjendtlige bonde netop så farlig og afgørende, som man pessimistisk kunne forudse. Nederlaget: 1½ mod 6½, var som sagt stort, men vi bør ikke ærge os, for modstanderne spillede bedre skak end vi. Det ville være interessant at se andre udtalelser her i FRIBONDEN om III-holdets spil. De her fremsatte meninger om taktik og åbningsspil er en provokation dertil.

Svend E.

HOLDKAMPREFERAT.

Sidste spilleaften før jul, den 13. december, mødte III-holdet KAGEKLUBBEN, der da var rækkens nr. 1. Resultatet $3\frac{1}{2}$ mod $4\frac{1}{2}$ må derfor siges at være hæderligt for os, eller også har vore tidligere været for ringe, set i forhold hertil. Modstandernes opstilling var som den tilmeldte, medens vi havde reserve for Frederiksen. Erling Madsen spillede så ved 3^{die}, Bo Blangstrup ved 2^{det} og Holst som reserve ved 1ste bræt. I disse 3 partier blev resultaterne remis; Bo Blangstrup efter 14 træk og $1\frac{1}{4}$ times spil. Holsts modstander brød sig vist ikke om dennes Alekhins Forsvar, og det blev til en slags Skandinavisk, som Holst også kender; men meget solidt positionsspil hos begge parter gav $\frac{1}{2}$ pt. til hver. Erling Madsen fik ad omveje et fransk forsvar med en hvid fremrykket bonde på e5 og sort modstød c7-c5, men måske som følge af ukendskab til dette solide forsvar måtte han give en officer for en bonde. Han dristede sig dog til at tage "testamentebonden" og vandt endda sit officerst_ab tilbage og havde så to bønder mere, men en kongestilling, der var næsten uden forsvar. Dette kunne Hvid have udnyttet til et dræbende angreb, men det kørte fast. Man ville dog have en afgørelse i den dramatiske situation og ofrede nu begge sine tårne, men Erling Madsen holdt stillingen. Det var antiklimax, at Hvid nu tilbød remis, hvilket gav Erling Madsen anledning til den gode replik: "Remistilbud og to tårne i underskud? Lad os fortsætte!". Hvid kunne dog fremtvinge remis ved trækgeniagelse, og det blev det.

Værre blev det for Jesper Holm, der måtte igennem det samme som Erling Madsen, men han kunne ikke redde sig. Åbningen var interessant, fordi Holm med hvid i Preussisk Tospringerspil spillede 4.Sg5, og Sort svarede 4.- Lc5. Det hedder "Traxlers Modangreb", og jeg så gerne, at partiet blev vist i FRIBONDEN, så at vi kunne lære, hvad denne komplicerede åbning kan føre til. I dette parti

førte det til meget. Begge slog modstanderens f-bonde ved konge-
stillingen, henholdsvis f7 og f2. Den sorte konge reddede sig ind
i sit hjørne, men den hvide blev jaget ud på 3^{die} række. Overlegen
sort officersudvikling tvang Hvid til at give dronningen for at
tårn, og der fremkom en stilling, hvor alle fire hvide officerer
stod på følgende felter: Tai, Sbl, Kcl og Idl. Overfør stod en
angrebshær og ydermere tre fribønder. Hvid opgav.

Ved 5te brædt tabte Rendlev vistnok udramatisk. Henrik Pedersen vandt
sikkert ved 6te, og Helge Jørgensen ved 7de kæmpede forgæves mod
en modstander, der ikke var bange for at lade sine bønder ^{gå frem} over det
meste af brædtets bredde. Referentens modstander opgav efter 16
træk. Mit 15de var en slags konsolidering og samtidig en banal
fælde, som jeg ikke troede ville blive overset, men det blev den.
Fristelsen at tage en udekket centrumsbonde var for stor, og hans
dronning gik tabt.

Svend E.

HOLDTURNERINGEN 4. RUNDE

VS II - Lyngby Virum III

2½ - 5½

1. Stefan Hansen	- Claus Qvist Jessen	0-1
2. Bent Wiberg	- Per S. Sørensen	1-0
3. Dimon Pedersen	- Torben Forsberg	½-½
4. Erik von Essen	- Michael Larsen	½-½
5. Niels Rendlev	- Kim Fuglsang	½-½
6. Bjarne Andreasen	- Jan Merten	0-1
7. Søren Juul Sørensen	- Ancher Nørballe	0-1
8. Sten Bauers	- Nicolas Bøget	0-1

Og vi troede, vi var et tophold, og så fik vi en
øretæve af et hold, vi troede var nemme.
Vi ligger nu på 3. pladsen et pænt stykke fra de
to førende i 2. række gruppe 2, Færøerne og
Gladsaxe, som her i 4. runde begge vandt med 7-1
over henholdsvis Rødovre og Søllerød.
Vores resterende 3 kampe kan blive meget vanske-
lige, men vi har da lov at overraske.

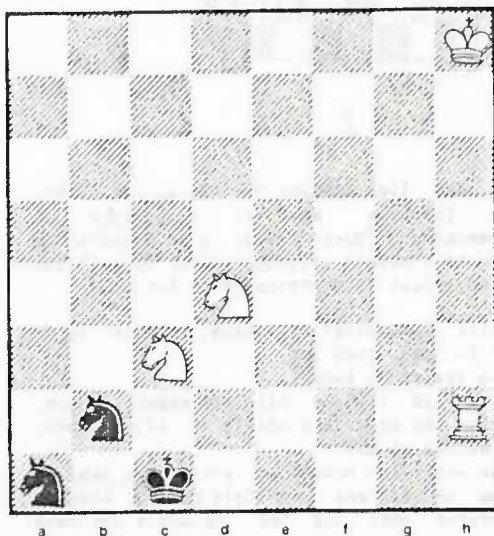
Stefan

Forsidestof...

Det er vel næppe nogen nyhed, at det kan være yderst vanskeligt at komme i Lokalavisen. Tit og ofte må man som leverandør af stoffet se sig skuffet, fordi der var mere plads til fodbold end skak, men nu ser det ud til, at der igen begynder at ske noget. Tirsdag den 9. januar var vi nemlig på forsiden, hvilket skyldes to ting.

For det første at jeg (som sædvanlig) fik overdrevet, hvor godt vi egentlig har spillet. Tænk bare på overskriften: "På vej mod 3. division..." - og så for det andet, at vi får en præmieopgave i avisen, hvor vi (naturligvis...) betaler præmien. Og hvorfor gør vi så det? Jo, det viste sig, at vi fik en del nye medlemmer sidst vi havde en masse stof i Lokalavisen, så en lille charmeoffensiv fra vores side vil måske kunne lokke nogle nye til. Samtidig har det desværre vist sig, at vi nærmest bliver tvunget til at satse på Lokalavisen, fordi den interesse, som Vanløse Folkeblad har vist, ikke har været særlig stor. Når man kommer ind i deres røgfyldte kontor, får man venligst at vide, at man må til at styre sig lidt (=skrub af)...

Nå, men lad os gå tilbage til opgaven. Vi fra bestyrelsens side håber, at flest muligt vil forsøge at løse den - dvs. også dig!! Måske har den allerede været bragt i Lokalavisen når dette læses, men hvis den ikke har været i, bedes du venligst indsende dit løsningsforslag. Det siger sig selv, at interessen for opgaven gerne skulle virke overvældende, for jo flere løsningsforslag, desto større er sandsynligheden for, at vi vil kunne gentage et sådant projekt. Derfor bringes opgaven også her i bladet, og kravet er, at hvid i trækker sætter mat i 2 træk. Det skulle forhåbentlig ikke være alt for svært...

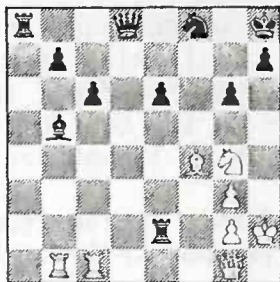

Søren B P

PEDDERSEN'S MØNSTERSKOLE (januar 1990).

I Schacknyt 5.89, som jeg naturligvis har lånt i Eivind's lille, gode bibliotek, gennemgår Richard Wessmann en række partier med Kasparovs yndlingsåbning, Grünfeld-indisk. Jeg skal nok bare mig for at kundgøre jer, hvorfor DEN hedder således. Jeg gør blot sagte opmærksom på, at der også her er en lille udlaut.

I et af partierne spiller han, altså Kasparov, mod Timan, og de når til følgende stilling:

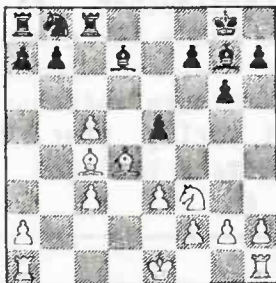

2

Hvid trækker og vinder i en halv snes træk.

Den var svær, ikke ?

OK. Nu skal du få en nem én til slut. Her kan du få lov til at tvinge Judit Polgar til at opgive. Det må da være fristende efter den omgang. Lars Bo Hansen gav hende og hendes søstre (i alt fald verbalt).

1

Sort har lige spillet det sorte 14. -, e5. Det forsynes med et udråbstegn og kommentaren: "Sort bytter sin e-bonde mod hvids to c-bønder. Tilbage bliver en stilling med majoritet på dronnigefløjen for sort".

Partiet fortsatte: 15. Lxe5, Txe5 16. Lxg7, Kxg7 17. Lb3, Txc3 osv.

Jamen tøv nu en kende.

Lad os gå tilbage til diagramstillingen. Hvorfor kan hvid ikke spille 15. Ld5 i stedet for at slå på e5?

Taber sort ikke bonden for altid. Man skal jo passe på b7 mod den fæle gaffel. Hvordan forsvarer sort sig her. Er der i det hele taget et fornuftigt forsvar?

Hvis du synes, at den er for nem, så skal du få en -svær kombi. Det synes jeg i alt fald, at den er.

3

Sort trækker og vinder.

Jeg har denne gang lavet det hele lidt lettere end vanligt.

Jeg tænkte, at du da sikkert har problemer nok her i begyndelsen af det nye år, hvor luven på gulvtæppet i entreen bliver flad-mast af de enorme mængder af rødekuverter, der lander under brevsprækken.

Husk i øvrigt, at din betrængte klub kommer først på ekspektancelisten over kreditorer.

Løsninger til Peddersens Mønsterskole

Diagram 1: Nøh, Harry Weinstein er ikke verdensmester for ingenting. Et så elementært svar som 15.,-,Lc6 ser han naturligvis øjeblikkeligt. Efter DET træk gafler sort løberen på d4 før eller siden. Var den ikke nem? (Red.: Jo, uden tvivl FOR nem. Selv jeg kunne løse den.)

Diagram 2: 1.T:b5, c:b5 2.Tc8, Dd5 (2.,-,D:c8 3.Dd4+ e5 4.D:e5+,T:e5 5.L:e5+,Kg8 6.Sh6 mat. Eller 2.,-,T:c8 3.Dal+,e5 osv.)

Efter teksttrækket truer sort 3.,-,Dh5+ mat. Altså:

3.Dal+,e5 (3.,-,T:a1 4.T:f8+,Kg7 5.Lh6+ mat)

4.L:e5+,D:e5 (4.,-,T:e5 5.T:a8)

5.T:f8+ (Ikke 5.D:e5+ (S:e5,T:a1) 5.,-,T:e5 6.T:a8, Tf5)

5.,-,Kg7 (5.,-,T:f8,S:e5)

6.Tf7+, opgivet

Der følger enten 6.,-,K:f7 7.S:e5 eller 6.,-,Kg8 7.Sh6,Kh8 8.D:a8,De8 9.Tf8+ (Tietz - Judd, Karlsbad 1898)

Diagram 3: Judit opgav efter 28.,-,Df4! Lækkert. Også selvom 28.,-,Dg4 naturligvis er lige så godt.

Peddersen

Sprogrøgtereren melder sig

I sit holdkamppreferat (s. 4) citerer Hans Harald Enevoldsen for udtrykket ein Scchprringergabel. I-hvorvel jeg er fuld af beundring for den energiske udtale som ortografien antyder - og som vækker herlige minder om en artikel som vor dr. prim. for nogle år siden skrev om skak i en atheniensisk café - så må jeg anholde udtrykkets grammatiske form.

Tysk er jo efter nogle tyskeres mening et logisk sprog, og derfor (?) hedder det der Löffel, das Messer, og die Gabel, og følgelig eine Scchpr-etc.

Eller på dansk: Nu kniver det med gaflerne, og det må ikke ske.

Steen

Åbent brev.

Kære venner,

Skønt Fribonden er plaget af overvældende stofmængde og lang leveringstid, håber jeg alligevel at mit budskab når jer rettidigt. Omstændighederne tvinger mig til, med sorgfuldt hjerte og gråd-kvalt røst, at fare i blækhornet, thi vor kære klub stander i svar våde. Dommedag er nær, regnskabet gøres op 31.marts, og kun I kan afværge den truende katastrofe.

Her ved udgangen af januar er den samlede kontingentrestance lige ved 4000 kroner, fordelt på 36 sjæle, og dette beløb dækker langt fra de udgifter, som løber på de næste to måneder. Derfor, oplad jeres ædle hjerter og gavmilde tegnebøger, og lad jeres nådes (kontante) sol skinne på jeres ydmyge kasserer. Men tøv ikke, tiden er knap; jeg beder jer så mindeligt: få nu fingeren ud og stram underrygstykkerne, thi lokummet brænder!

Og så skulle jeg hilse og sige, at det står temmelig sløjt til med aktietegningen; der er til dato kun solgt 8 aktier, så det ligger lidt tungt med risikovillig kapital, skønt den gyldne høst vinker kun godt en måned fremme. Hvis indstillingen i samfundet var den samme, var vort hellige erhvervsliv lige til rotterne, og vi ville omgående blive smidt ud af EF. - Der er intet så galt, at det ikke er godt for noget, ville en kritisk røst nok bemærke.

Men kære venner, læg jer nu det med kontingen-tet alvorligt på sinde, på det at I ikke bagefter skal stønne under vor skytsånds retfærdige straf, som er tifold værre end Ægyptens samlede plager (se s.28-30 i jubilæumsskriftet).

Med kærlig hilsen
Kassereren.

FIRSPRINGERSPIL.

Abningen var meget almindelig i gamle dage. Den begyndte med e4, e5., hvorefter de fire springere blev trukket. Der kunne komme nogle glimrende partier ud af det (Morphy), men man så aldrig et parti, der helt levede op til navnet ved at ende med fire heste. Det gjorde jeg noget ved i en Brønshøjturnering i en af de nedre rækker. Det ses heraf, at også fodfolket kan yde noget bemærkelsesværdigt.

Hvid Kaj Andersen - Sort F. Sejersen.

1: d4, d5. 2: c4, dxc4. 3: Sc3?, for at undgå gardering med b5, men bonden kan ikke holdes, hvis Hvid trækker a4. I næste træk er begge Sorts løbere fri, og Hvid får en isoleret bonde. Sf3 var nødvendigt. 3: -, e5. 4: e3, exd4. 5: Dxd4, DxD. 6: exd4, den isolerede bonde koster officersforsvar og belaster Hvid. 6: -, Lb4. 7: Lxc4, Sf6. 8: Ld2, Ld7. 9: Sge2, 9: -, 0-0. 10: 0-0, Sc6. 11: a3, Ia5. 12: b4, 12: -, Lb6. 13: Le3, Se7. 14: Sf4, Sf5. 15: Tacl, 15: -, c6. Hvid kan ikke skaffe sig af med den svage bonde ved at rykke den frem. Lxe3. fxe3, Sxe3 med kvalitetsgevinst. 16: h3, Tfe8. 17: Tfel, 17: -, Te7. 18: Sd3?, koster en bonde. Tårnfordobling var bedre. 18: -, Sxd4. 19: Lf4, Txel? også her var tårnfordobling bedst. Hvid får e-linien gratis og indgangsfeltet på 7. række. 20: Txel, Le6. 21: Lxe6, Sxe6. 22: Le5, Ld4. 23: Lxd4, Sxd4. 24: Te7, det er havnen for mit dårlige 19. træk. Men hvad sagde Tartakower? "In solcher Lage hilft nur Schlauchheit". Jo mere uskyldigt og naturligt et træk tager sig ud, des mindre tager modstanderen sig i agt. 24: -, Tb8. Nu har Hvid endeligt en dobbelttrussel i sigte. Han plumper i fælden med begge ben. 25: Se5?, Te8. Tvungen afbytning. 26: Txe8, Sxe8. Sådan opstod for første gang et rigtigt firspringerspil. Som bekendt kan man ikke sætte mat med to springere, så selvom Hvid mangler en bonde, kan han efter diverse afbytninger ofre en springer på det sidste bonde og holde remis. Men hvad sagde Steinitz? "Kongen

er en stærk slutspilsfigur". 27: Sd7?, tids-
 spille. Hvid skulle centralisere sin konge.
27: -, Sd6. 28: a4, tidsspilde igen og svækkelse
 af bønderne. Jo nærmere des bedre for Sort.
28: -, f6. Der er kun små midler til rådighed,
 men f6 åbner for kongen og hæmmer Hvids springer.
29: f3, Kf7. 30: Kf2, Sc2. Feltet e3 er spærret
 for kongen. Små midler. 31: Sa2, her dækker
 springeren kun tre felter af ellers otte mulige.
 b5 var ikke bedre, for Sort kommer først med
 kongen. 31: -, Ke6. 32: Sc5+, Kd5. Kongen går
 frem med tempogevinster. Kc4 truer. 33: Sd3, Kc4.
 Nu truer Kb3, den er stærk i slutspillet.
34: Ke2, Kb3. 35: Kd2, Sc5+! 36: Kc1, S2e3!.
 Efter to lasketræk, som det hed dengang, er
 Hvid kaput. 37: Kbl, Sa3+. På Kc1 følger Sc2 mat.
 Man kan altså i visse tilfælde sætte mat med to
 springere. F. S.

- On. 14. marts VT M.+K.kl. 11.runde, almenkl.10.r
 On. 21. marts Holdturnering, 7. runde
 Holdafslutningsarrangement
 On. 28. marts Vestvoldhurtigholdturnering i
 Rødovre, KLUBBEN ER LUKKET!!
 On. 4. april VT M.+K.kl. 12.runde, almenkl.11.r
 To. 5. april Vestvoldhurtigholdturnering i
 Rødovre.

Vinterturnering: Morten, 31 74 77 76

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller
 hver onsdag kl. 19,45 i lokalerne i Menighedshuset,
 Alekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Benny Petersen	42 22 26 37
Kasserer	Børge Gyldholm	31 74 35 21
Redaktion	Hans Nielsen	31 57 54 88
	Steen Schousboe	31 71 74 97
Klubbens giro		6 47 84 33